merrcellajas tedda ärranelanud, kas wessi alla winud, kes sedda teab!

Olleks Niglas Jummalat ennam armastanud kullast, ei Kunninga kuld olleks teda teistkorda kiusanud!

IV.

Üks Inglismaa-mees, Wildam nimmega, tunnistab missugust wägge Jummal mõnnikord innimestele annab. Kes Jummalat ei tunne, egga karda, arwawad saggedaste sedda ja teist nõiduseks, mis ommeti ei olle muud kui Jummala immelik suur wäggi, misga Temma näitab, kuida Temma wõib tehha paljo ülle selle, mis meie mõistame.

Wildam jõudis messilasi, ka waablasi ja herrilasi omma tahtmise järrele sundida. Tuhhat seitse sadda seitsekümmend neljandamal aastal on temma Hollandi-

maa wallitseja ja mitme rahwa nähhes sedda näidanud. Kahhe minuti aiaga melitas temma ja panni kõik messilased ühhest liñno puust wälja tullema ja ühhe mehhe kübbara peale kogguma, kes isegi olli tulnud sedda asja watama. Sealt kutsus temma neid omma palja käsiwarre ümber troppi kogguma; sealt jälle omma pähhä ja silmi, et katsid temma pead ümberringi. Siis jälle käskis temma neid ühhe laua peale miñna, kus nemmad temma sõnna järrele piddid pea eddasi, pea taggasi likuma.

Mis weel ennam tulleb immeks pañna, — ei temma sundinud mitte ükspäinis igga messilase parmo, mis temma ette todi, waid wie minutiga melitas ja panni temma ka waablasi ja herrilasi seddasamma wisi sõnna kuulma, ja ei ka kõige wihhasemad sedda suggu eñajad ei torganud tedda mitte.
